



בש"פ 4944/21 - תאמר זועבי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4944/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

העורר: תאמר זועבי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערר על החלטת בית המשפט המחוזי נצרת במ"ת 39363-03-20 מיום 27.6.2021 שניתנה על ידי השופטת ת' נסים שי

תאריך הישיבה: י' באב התשפ"א (19.07.21)
בשם העורר: עו"ד משה סוחמי

בשם המשיבה: עו"ד חיים שוייצר

החלטה

1. בפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת במ"ת 39363-03-20 מיום 27.6.2021, לדחות את בקשת העורר להורות על ביטול "התנאים המגבילים המוטלים על תנועתו".

2. לא מצאתי כל ממש בערר שבפני.

נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין למטרה שאינה כשרה וזאת לאחר שכמתואר בכתב האישום, הביא עמו סכין מבעוד מועד, החל דוקר את המתלונן בסכין מספר דקירות "בחלק האחורי של רגל ימין ובעכוזו" וכתוצאה מכך נגרמו לזה האחרון "פגיעה בעורק פמורליספרופנדה מימין עם דימום פעילם ואקסטרווציה אל תוך השרירים ואל ירך ימין", דבר שהצריך את אשפוזו למשך חמישה ימים בבית

עמוד 1



חולים, ואשפוז נוסף לאחר שחרורו למשך יום בשל דימום.

3. בעניינו של העורר ניתנו מספר החלטות באשר למעצרו, וכעולה מההחלטה עליה הוגש הערר, כיום שונו תנאי שחרורו באופן שהותר לו לצאת לעבודתו, ונפתח חלון יומי בתנאי מעצר הבית בין השעות 10:00-20:00, לצורך יציאתו לעבודה. כאמור בהחלטת בית המשפט המחוזי, "המבקש לא הוגבל למקום העסק בלבד, והיה רשאי להימצא בכל מקום כל עוד לא יכנס לטמרה" (היישוב בו בוצעו העבירות המיוחסות לעורר).

4. בבסיס בקשת העורר התארכות ההליכים בעניינו, ואולם כעולה מהחלטת בית המשפט קמא, עובדה זו עמדה לנגד עיני בית המשפט בדחותו את הבקשה לעיון חוזר.

בית המשפט המחוזי הדגיש בהחלטתו כי הבקשה להסרת כלל ההגבלות אינה מידתית, ומתעלמת מכתב האישום החמור בגין תקיפת המתלונן ודקירתו בסכין מספר דקירות.

5. לא מצאתי כל דופי בהחלטת בית המשפט לדחות את הבקשה לעיון חוזר, ואני סבור כי נכון עשה בית המשפט בדחותו את הבקשה.

אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, י' באב התשפ"א (19.7.2021).

ש ו פ ט